

Jak działa umysł

Umysł jako swoiste centrum przetwarzania danych funkcjonuje dokładnie tak, jak wyznacza zakres jego pracy jego własna istota, to znaczy bierze udział w identyfikowaniu przetwarzanych przez siebie danych, a ma to szczególne znaczenie podczas rozpatrywania różnego rodzaju obszarów określonych danych, które należą przecież do różnej materii: wyrażenia zmysłowe, odczucia – wrażenia psychiczne, całości kształtu informacji, które podsuwa wyobrażenia, intuicja, instynkt, a także sam intelekt.

Identyfikacja tych obszarów danych ściśle łączy się z ich klasyfikowaniem i tym samym, co naturalne różnicowaniem oraz w wyniku wcześniej wspomnianego przetwarzania także interpretowaniem.

Cały szeroki proces interpretowania umysłu z kolei przyczynia się bezpośrednio do finalnej pracy wnioskotwórczej, dzięki której możliwe jest rozstrzyganie określonych,

podejmowanych w jego wyniku konkretnych już kwestii. Analogicznie, jeśli umysł stoi przed rozwiązaniem konkretnego problemu natury emocjonalnej, musi siłą rzeczy zasięgnąć potrzebnych do rozwiązania tego problemu konkretnych danych z tego właśnie zakresu, lub odwołać się do wcześniej wypracowanej już w tej materii bazy.

Podobnie, jeśli stoi przed zadaniem stworzenia czegoś konkretnego, powinien czynnie współpracować przy tym z obszarem wyobraźni oraz intuicji i właśnie z tych obszarów czerpać dobiegające do niego dane i przetwarzać je na konkretne już rezultaty, znajdując tym samym potrzebne rozwiązania.

Ujmując to prościej, jeśli potrzebujesz rozwiązać jakiś problem emocjonalny, powinieneś jako świadomość używać umysłu w sposób skoordynowany i ukierunkowany na rozwój inteligencji emocjonalnej, eksplorując tę właśnie materię. Jeśli natomiast potrzebujesz

rozwiązać problem natury logicznej i uzyskać konkretne rozstrzygnięcie w tej materii, powinieneś odwołać się do zasad, które określa logika i właściwie się nimi posłużyć.

Z mojej strony mogę z czystym sumieniem polecić w tym miejscu trzy świetne książki z wcześniej poruszanych dziedzin. Jeśli chodzi o materię logiki, będzie to: „Logika praktyczna” Zygmunta Ziębińskiego. Jeżeli chodzi o ominięcie częstych i rzadko uświadamianych sobie błędnych schematów myślenia, będzie to z całą pewnością książka napisana przez Daniela Kahnemana pod tytułem „Pułapki myślenia”, natomiast w kwestii inteligencji emocjonalnej i jej rozwoju, książka Daniela Golemana zatytułowana „Inteligencja emocjonalna”. Wszyscy wymienieni powyżej autorzy to wybitni specjaliści w swoich dziedzinach i nie widzę powodu, aby ich poprawiać.